

דיינע אויגן

האָט ער איר געזאָגט :
דיינע אויגן זענען פּערל.
פּערל ליגן דאָך אין ים
און די כוואַליעס רוען נישט –
ווי קען איך זיכער זיין מיט דיר?

און זי האָט אים געענטפּערט :
ווי די וואַסערן שוימען ווילדער
גלוסט פאַרמעסטן זיך דעם שווימער ;
אויב דו ביסט אַזוי - טאָ קום !

האָט ער איר געזאָגט :
דיינע אויגן זענען קינדער ;
שוואַרצע לאַכנדיקע קינדער ;
דעם גאַנצן טאָג לויפֿן זיי
פֿון גאָס צו גאָס, און פֿון די גאָסן
אויף די ביימער - און פֿון די ביימער
טאַנצן זיי דער זון אַנטקעגן
און שפעט ביי נאַכט וויינען זיי :
דאָס טעלערל פֿון דער לבנה ! –
ווי קען איך זיכער זיין מיט דיר?

און זי האָט אים געענטפּערט :
ווער עס איז אַ גוטער טאַטע,
לאַכט ווען די קינדער לאַכן,
ווען זיי וויינען – וויינט ער מיט ;
אויב דו ביסט אַזוי - טאָ קום !

האָט ער איר געזאָגט :
דיינע אויגן זענען לוחות,
שוואַרצער פֿייער אויף ווייסן פֿייער ;
אפֿשר וועט אונדז אויסקומען
אין דעם מידבר לאַנג צו גיין
און עס וועלן זינד זיך טרעפֿן
און זיי וועלן צעבראַכן ווערן, -
ווי קען איך זיכער זיין מיט דיר?

און זי האָט אים געענטפּערט :
ווען עס ברייען זיך די הענט אָפּ
מיט די פֿייערדיקע שטיינער
און לאָזן זיי אַראָפּ אויף דר'ערד,
וואַקסן פֿון רחמונות אויס אַ משה
צווישן הימלען און די בערג
און שרייט אַרויף : זיי זיי מוחל !
און ברענגט צו טראַגן נייע לוחות ;
אויב דו ביסט אַזוי - טאָ קום !

אין „ די גאָלדענע קייט“ נ. 33 פון 1959 יאָר געפינט מען דאָס ליד אָן קיין דאַטע, צוזאַמען מיט דעם ליד „ יאָרן“ (1919). דאָרט שטייט געשריבן:

צום אָנדענק פֿון אימגעקומענע שרייבער אין די געטאָס - צוויי לידער: די צוויי אומבאַקאַנטע לידער פֿונעם קדוש ישראל שטערן, האָבן מיר באַקומען פֿון הערץ גראַסבאַרד. די צתב-אידן פֿון ביידע לידער האָט שטערן איבערגעגעבן גראַסבאַרדן אַרום אָנהויב די דרייסיקער יאָרן.
